

PPWR korak za korakom – priročnik za podjetja

Verzija 1, avgust 2026

Vsebina

1.Kdo je kdo v uredbi o PPWR? Opredelitev vlog in odgovornosti	3
2.Glavni mejniki in vsebinske zahteve	4
3.Embalažna enota, sestavni deli in vrsta embalaže	11
4.Priprava tehnične dokumentacije	13
5.Priprava Izjave EU o skladnosti	15
6.Sodelovanje z dobavitelji embalaže in preverjanje podatkov	18
Dodatki.....	20

Uvod

Priročnik je pripravljen kot praktičen strokovni pripomoček za razumevanje in izvajanje Uredbe (EU) 2025/40 o embalaži in odpadni embalaži (PPWR), ki se v Sloveniji uporablja neposredno od 12. avgusta 2026. Namenjen je podjetjem iz različnih panog, ki dajejo na trg embalažo ali pakirane izdelke, ne glede na velikost ali vrsto dejavnosti.

Vsebina temelji na veljavni zakonodaji, razpoložljivih usmeritvah in stanju znanja na dan priprave. Kjer so upoštevani predlogi predpisov ali druge nezavezujoče usmeritve, se lahko predstavljene rešitve do njihovega dokončnega sprejetja oziroma nadaljnjega razvoja regulative spremenijo.

Priročnik vsebuje splošne strokovne usmeritve in ne predstavlja pravnega mnenja ali individualnega svetovanja za konkreten primer. Uporabnik je odgovoren za presojo uporabe zahtev glede na svoje konkretne okoliščine ter za preverjanje aktualne zakonodaje in uradnih usmeritev.

Priročnik najprej pojasni, kako PPWR razmejuje vloge in odgovornosti posameznih gospodarskih subjektov (del 1), nato povzame glavne vsebinske zahteve in časovnico njihove uveljavitve (del 2), način razčlenitve embalaže na posamezne enote in vrste (del 3) ter praktične korake priprave tehnične dokumentacije in Izjave EU o skladnosti (dela 4 in 5), vključno s sodelovanjem z dobavitelji embalaže (del 6). V dodatkih so zbrani kontrolni seznam, najpogostejše napake in odgovori na vprašanja, ki jih podjetja pri izvajanju uredbe najpogosteje naslavljajo.

Pripravljaivec si prizadeva za pravilnost in aktualnost vsebine, vendar ne jamči za njeno popolnost ali nadaljnjo aktualnost ter v obsegu, ki ga dopušča veljavna zakonodaja, ne odgovarja za škodo ali druge posledice, nastale zaradi uporabe ali razlage vsebine priročnika.

1. Kdo je kdo v uredbi o PPWR? Opredelevanje vlog in odgovornosti

Uredba PPWR uvaja precizno razdelitev vlog, ki določa, kateri subjekt je pravno odgovoren za skladnost embalaže. Identifikacija lastne vloge je prvi korak k obvladovanju tveganj.

IZDELOVALEC (ang. <i>Manufacturer</i>)	UVOZNIK (ang. <i>Importer</i>)	DISTRIBUTER (ang. <i>Distributor</i>)	DOBAVITELJ EMBALAŽE (ang. <i>Supplier of packaging</i>)	PROIZVAJALEC (ang. <i>Producer</i>)
Fizična ali pravna oseba, ki izdeluje embalažo ali pakirani izdelek, ali pa da embalažo ali pakirani izdelek načrtovati in/ali izdelati pod svojim imenom ali blagovno znamko – ne glede na to, ali je ta znamka nato prikazana na embalaži, na izdelku ali obeh. Pravno odgovoren za skladnost embalaže (pripravo tehnične dokumentacije in podpis Izjave o skladnosti - DoC) s trajnostnimi zahtevami PPWR.	Fizična ali pravna oseba s sedežem v EU, ki embalažo iz tretje države daje na trg. Njegova glavna naloga je preveriti , ali je tuji izdelovalec opravil oceno skladnosti in tehnično dokumentacijo , preden embalaža vstopi v EU.	Fizična ali pravna oseba v dobavni verigi, ki ni izdelovalec ali uvoznik in ki omogoča dostopnost embalaže na trgu. Pred prodajo mora preveriti označevanje (zaenkrat kontaktni podatki izdelovalca/uvoznika) in ali je proizvajalec registriran v evidenci proizvajalcev .	Fizična ali pravna oseba, ki embalažo ali embalažni material dobavlja. Zakonsko je izdelovalcu dolžan zagotoviti vse informacije in dokumentacijo (iz Priloge VII, vključno z laboratorijskimi dokazili) , ki jih ta potrebuje za sestavo tehnične mape in dokazovanje skladnosti embalaže.	Izdelovalec, uvoznik ali distributer, ki prvič da v promet - omogoči dostopnost embalaže ali izdelkov, pakiranih v embalažo - na ozemlju države članice EU . Ta vloga sproži razširjeno odgovornost proizvajalca, kar zahteva vpis v evidenco proizvajalcev in finančno kritje stroškov ravnanja z odpadno embalažo .

Razlikujte med IZDELOVALCEM (fizična skladnost izdelka) in PROIZVAJALCEM (finančna odgovornost PRO)

Po PPWR sta izdelovalec in proizvajalec dve različni vlogi, ki se ne izključujeta.

- **Izdelovalec** odgovarja za skladnost embalaže (izvede postopek ugotavljanja skladnosti, pripravi tehnično dokumentacijo skladno s Prilogo VII in Izjavo EU o skladnosti skladno s Prilogo VIII).
- **Proizvajalec** pa nosi obveznosti proizvajalčeve razširjene odgovornosti (PRO), kot sta registracija in financiranje ravnanja z odpadno embalažo.

Primeri izdelovalcev:

- podjetje, ki prodaja izdelke pod lastno blagovno znamko, čeprav embalaže fizično ne izdeluje,
- podjetje, ki prodaja izdelke pod lastno blagovno znamko, čeprav jih zunanje partnersko podjetje fizično zapakira,
- trgovec, ki prodaja izdelke pod trgovsko blagovno znamko, čeprav embalaže fizično ne izdeluje,
- dobavitelj transportne embalaže, ki prodaja standardizirano nepotiskano embalažo,

- podjetje, ki svoj blagovno znamčen izdelek (npr. lastno uro ali nakit) pakira v povsem standardizirano, nepotiskano embalažo brez svojega logotipa – odgovorno je zanj, ker je pod njegovo znamko na trg dan pakiran izdelek kot celota.

Pojasnilo EK (avgust 2026): odločilno je, ali je pod določenim imenom ali znamko na trg dan pakiran izdelek kot celota – zato je izdelovalec lahko tudi tisti, čigar znamka je le na izdelku, ne pa na sicer nebrendirani, standardizirani embalaži.

Izjema za mikro podjetja: če mikro podjetje naroči izdelavo embalaže pod svojo blagovno znamko ali imenom (ima vlogo izdelovalca) in če je dobavitelj embalaže v isti državi članici kot mikro podjetje, se obveznosti izdelovalca avtomatsko prenesejo na tega dobavitelja.

2. Glavni mejniki in vsebinske zahteve

Členi 5 do 12 Uredbe PPWR določajo vsebinske (trajnostne) zahteve za embalažo. Uredba se v Sloveniji uporablja neposredno – brez prenosa v nacionalno zakonodajo –, zato je treba te zahteve iskati neposredno v besedilu uredbe in njenih prilogah. Slovenski predpis – predlog Uredbe o skupnih pravilih za izvajanje sistema PRO in o izvajanju Uredbe (EU) o embalaži in odpadni embalaži je v javni obravnavi do 29. 8., glede na aktualno časovnico pa se predvideva sprejem v tretjem četrtletju 2026 – medtem ureja predvsem PRO, registre in nadzor (glejte poglavja 4–6). Zahteve ne veljajo vse od istega datuma, temveč se uvajajo postopoma med 12. avgustom 2026 in letom 2040.

2.1 Časovnica s ključnimi roki

Datum	Kaj začne veljati
12. 8. 2026	Začetek uporabe Uredbe PPWR. Veljati začne splošna obveznost minimizacije teže in prostornine v prvi fazi po prehodnem standardu EN 13428:2004 (člen 70(1)(b)). Veljati začnejo mejne vrednosti štirih težkih kovin (vsota pod 100 mg/kg). Prepoved PFAS snovi v embalaži za stik z živili (meje 25 ppb / 250 ppb / 50 ppm). Veljati začne obveznost osnovne reciklabilnosti, ki se v prehodnem obdobju dokazuje po standardu EN 13430:2004. Obveznost izvedbe postopka ugotavljanja skladnosti, priprave lastne tehnične dokumentacije po Prilogi VII in Izjave o skladnosti po Prilogi VIII.
12. 2. 2027	HORECA – postrežba v lastno posodo: Ponudniki pijače in hrane za s seboj (<i>ang. takeaway</i>) morajo potrošnikom omogočiti prinašanje in polnjenje lastnih posod.
12. 2. 2028	Zmanjšanje praznega prostora in ponovna uporaba v HORECA: Gospodarski subjekti, ki polnijo prodajno embalažo, morajo zagotoviti, da je prazen prostor zmanjšan na tehnični minimum. Gostinski ponudniki (HORECA) morajo potrošnikom omogočiti prevzem hrane in pijače za s seboj v embalaži za večkratno uporabo. Končni distributerji so izvzeti iz te zahteve, če ustrezajo opredelitvi mikro podjetja iz Priporočila 2003/361/ES, kot velja 11. februarja 2025.
12. 8. 2028*	Obvezno označevanje embalaže. Vsa embalaža mora biti opremljena z novimi usklajenimi piktogrami za razvrščanje materialov.

Datum	Kaj začne veljati
1. 1. 2029	Kavcijski sistem in obvezno zbiranje: Vzpostavitev obveznega kavcijskega sistema za plastenke pijač do 3L in pločevinke do 3L (ločeno zbiranje minimalno 90 % mase teh embalaž). Države članice morajo določiti obvezne cilje ločenega zbiranja materialov.
12. 2. 2029*	Označevanje embalaže za večkratno uporabo: Vsa embalaža za večkratno uporabo mora nositi oznako, da je primerna za večkratno uporabo, in QR kodo z informacijami o sistemu zbiranja in sledenja poti.
1. 1. 2030*	Nastop pomembnih zahtev: • Zasnova za recikliranje: Vsa embalaža na trgu mora dosegati vsaj razred učinkovitosti recikliranja C (več kot 70 % reciklabilnosti). • Obvezen delež reciklata (PCR): Plastična embalaža mora vsebovati določen minimalni delež popotrošniške reciklirane plastike (npr. 30 % za PET plastenke, 35 % za ostalo plastično embalažo). • Prepovedane oblike embalaže: Prepoved uporabe plastične embalaže za enkratno uporabo v gostinskih lokalih, plastičnega združevanja pločevink/steklenic (<i>multipack</i>), miniaturne embalaže za kozmetiko v hotelih ter plastične embalaže za sveže sadje in zelenjavo pod 1,5 kg (Priloga V). • Omejitev praznega prostora: Največ 50 % praznega prostora v skupinski, transportni in e-trgovinski embalaži. • Cilji ponovne uporabe: Veljati začnejo obvezni cilji deležev embalaže za večkratno uporabo pri transportu (npr. palete, zaboji) in pijačah.
1. 1. 2035	Dokazano recikliranje v zadostnem obsegu: Za vso embalažo je treba dokazati, da se v praksi dejansko zbira, sortira in reciklira v velikem obsegu (vsaj 55 % mase za večino materialov na ravni EU).
1. 1. 2038	Ukinitev razreda reciklabilnosti C: Vso embalažo na trgu mora biti mogoče reciklirati znotraj najvišjih razredov A ali B (embalažo z razredom reciklabilnosti C ni več dovoljeno dajati na trg).
1. 1. 2040	Višji cilji za reciklat in ponovno uporabo: Uveljavitev bistveno višjih ciljev za delež reciklata PCR v plastiki (npr. 65 % za plastenke in ostalo plastiko) ter višjih ciljev ponovne uporabe.

*Uradni cilj je navedeni datum, oziroma od 18-36 mesecev po uveljavitvi delegiranih aktov – kar koli je kasneje.

2.2 Snovi v embalaži – težke kovine in PFAS (člen 5)

Prisotnost in koncentracija t. i. skrb vzbujajočih snovi (*ang. substances of concern (SoC)*) v embalaži in njenih sestavnih delih morata biti čim manjši – to velja za vso embalažo že od 12. 8. 2026, ne glede na velikost podjetja. Za splošno minimizacijo skrb vzbujajočih snovi se do sprejetja novih harmoniziranih standardov kot usmeritev smiselno uporabi Priloga C standarda EN 13428:2004.

Hkrati velja skupna mejna vrednost za svinec, kadmij, živo srebro in šestvalentni krom: 100 mg/kg (izjema velja za povečanje zaradi dodajanja recikliranega stekla ter za plastične zaboje in palete v zaprtih in nadzorovanih proizvodnih zankah).

Za embalažo, ki pride v stik z živili, od 12. 8. 2026 veljajo tudi posebne mejne vrednosti za PFAS:

- **25 ppb** za posamezne PFAS (polimerni PFAS so izključeni),
- **250 ppb** za vsoto PFAS (polimerni PFAS so izključeni),
- **50 ppm** za skupne PFAS (vključno s polimernimi PFAS).

Ta omejitev ne razlikuje med namerno dodanimi in nenamerno prisotnimi PFAS, zajema pa celotno embalažno enoto, vključno s tiskarskimi barvami, laki in lepili.

2.3 Osnovna reciklabilnost in osnovna minimizacija (prehodno obdobje 2026–2030) (člena 6 in 10)

Uredba PPWR že od 12. 8. 2026 dalje postavlja dve splošni trajnostni zahtevi, ki veljata za vsako embalažno enoto, vendar se v prvi fazi dokazujeta po prehodnih določbah:

- **Osnovna reciklabilnost** (člen 6): Vsaka embalaža na trgu mora biti primerna za recikliranje. V prehodnem obdobju do konca leta 2029 se to dokazuje s skladnostjo z uveljavljenim standardom EN 13430:2004. Strogo razvrščanje v razrede reciklabilnosti A, B ali C (pri čemer je C najnižji dovoljeni razred za dajanje na trg) začne veljati 1. 1. 2030.
- **Osnovna minimizacija** (člen 10): Teža in prostornina embalaže morata biti omejeni na najmanjšo potrebno raven za zagotavljanje varnosti in funkcionalnosti. Do konca leta 2029 se skladnost prehodno dokazuje po standardu EN 13428:2004. Novi, strožji PPWR kriteriji (vključno s prepovedjo dvojnih sten in odvečnih plasti) bodo začeli veljati 1. 1. 2030. Osnovna minimizacija predvideva tudi obveznost čim večjega zmanjšanja prisotnosti snovi, ki vzbujajo zaskrbljenost (SoC) v materialih in emisijah. Prehodni standard EN 13428:2004 (Priloga C) za področje SoC ne prinaša več domneve o skladnosti, saj ne pokriva celotnega življenjskega cikla in razširjenega seznama nevarnih snovi po REACH in CLP, zato ga lahko podjetja v vmesnem obdobju uporabljajo le kot začasno usmerjevalno gradivo ob lastnem dokazovanju snovne skladnosti.

Obe zahtevi predstavljata rdečo nit celotnega II. poglavja uredbe: vsaka kasnejša podrobnejša zahteva (razredi reciklabilnosti, delež PCR, omejitve praznega prostora ali prepovedi določenih oblik) je le konkretizacija tega temeljnega načela »manj materiala, več recikliranja«.

2.4 Izjava EU o skladnosti in tehnična dokumentacija (členi 15–19, 35–39)

Izpolnjevanje zahtev iz členov 5–12 je treba dokazati z dvema dokumentoma, ki ju za vsako embalažno enoto pripravi izdelovalec, še preden je embalaža dana na trg: tehnično dokumentacijo (Priloga VII) in Izjavo EU o skladnosti (Priloga VIII). Skladnost se dokazuje s sklicevanjem na harmonizirane standarde, objavljene v Uradnem listu EU (domneva o skladnosti), ali – kjer takih standardov ni – na skupne specifikacije, ki jih z izvedbenim aktom sprejme Komisija.

Ker gre za enega od praktično najbolj zahtevnih delov priprave na PPWR, sta postopku priprave tehnične dokumentacije in Izjave o skladnosti v celoti namenjena dela 4 in 5 tega priročnika, sodelovanju z dobavitelji podatkov, potrebnih zanj, pa del 6.

2.5 Označevanje (členi 12–14)

Embalaža bo morala biti opremljena s harmoniziranimi piktogrami o materialni sestavi, ki se bodo ujemali z oznakami na vsebnikih za odpadke in tako olajšali ločeno zbiranje. Za kompostabilno embalažo bodo predpisane dodatne informacije o pravilnem ravnanju po uporabi. Iz obveznosti označevanja materialne sestave sta izrecno izvzeti transportna embalaža (razen za e-trgovino) in embalaža v kavcijskem sistemu. Označevanje vključenosti v sistem PRO je prostovoljno (lahko se izvede izključno digitalno prek QR kode do 12. 2. 2027), medtem ko bo označevanje embalaže za večkratno uporabo obvezno od 12. 2. 2029.

Do sprejetja izvedbenih aktov s piktogrami in metodologijo ugotavljanja materialne sestave konkretnih grafičnih oznak še ni, zato jih v tej fazi ni mogoče natisniti na embalažo. Priporočljivo je spremljati objave Evropske komisije in v proizvodne cikle vključiti ustrezno časovno rezervo. Dejanska obveznost označevanja na trgu bo nastopila 12. 8. 2028 oz. 24 mesecev po sprejetju aktov – kar bo nastopilo kasneje.

Zelo pomembno pa je, da že od 12. avgusta 2026 velja **obvezno označevanje za sledljivost** (člen 15(5) in 15(6)). To pomeni, da mora vsaka embalažna enota (ali spremni dokument, če tisk zaradi velikosti/narave ni mogoč) obvezno nositi ime in poštni naslov izdelovalca ter identifikacijski element (številko serije, tipa ali modela).

2.6 Zasnova za recikliranje in razredi reciklabilnosti (člen 6, Priloga II)

Od 1. 1. 2030 bo smela biti na trg dana le embalaža, ki bo izpolnjevala zahteve glede zasnove za recikliranje. Skladnost s tem pogojem se bo ocenjevala na ravni posamezne embalažne enote in izražala v treh razredih učinkovitosti recikliranja:

- Razred A: 95 % ali večja primernost za recikliranje.
- Razred B: 80 % ali večja primernost za recikliranje.
- Razred C: 70 % ali večja primernost za recikliranje.

Embalaža, pri kateri je primernost za recikliranje ocenjena na manj kot 70 %, se šteje za tehnično neprimerno za recikliranje in se je od leta 2030 ne bo več smelo dajati na trg.

S 1. 1. 2035 se bo uveljavila dodatna zahteva: poleg tega, da bo morala embalaža dosegati ustrezen razred recikliranja, bo treba dokazati njeno recikliranje v velikem obsegu. To pomeni, da bo morala letna količina dejansko recikliranega materiala na ravni EU dosegati vsaj 30 % za les in vsaj 55 % za vse druge materiale.

S 1. 1. 2038 se bo trajnostni prag še dodatno zvišal – na trg bo dovoljeno dajati le še embalažo, ki dosegata razred A ali B, medtem ko embalaže z razredom reciklabilitnosti C ne bo več dovoljeno dajati na trg.

Razredi učinkovitosti recikliranja bodo neposredno vplivali na ekomodulacijo finančnih prispevkov v okviru sistemov proizvajalčeve razširjene odgovornosti (PRO). Embalaža z višjim razredom bo deležna nižjih prispevkov, medtem ko bo manj trajnostna embalaža obremenjena z višjimi stroški.

2.7 Obvezni delež reciklata PCR (člen 7)

Plastična embalaža bo morala od 1. 1. 2030 vsebovati minimalne deleže vsebnosti recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov. Da bi proizvajalci ohranili določeno mero prožnosti, se minimalni delež izračunava kot povprečje na posamezni proizvodni obrat in koledarsko leto.

Zahteva velja za vsak plastični del embalažne enote. Iz teh obveznosti pa so v celoti izvzeti: kateri koli plastični del, ki predstavlja manj kot 5 % skupne mase celotne embalažne enote; plastična embalaža, primerna za kompostiranje; medicinska, farmacevtska in stična embalaža za zdravila ter stična embalaža za medicinske pripomočke; plastična embalaža za stik z živili, če bi uporaba reciklata ogrozila zdravje ljudi ali varnost hrane po Uredbi (ES) št. 1935/2004.

Vrsta plastične embalaže	Cilj 2030	Cilj 2040
Kontaktna embalaža za stik z živili iz PET (razen plastenke)	30 %	50 %
Kontaktna embalaža za stik z živili iz drugih polimerov (razen PET)	10 %	25 %
Plastenke za enkratno uporabo za pijače	30 %	65 %
Druga plastična embalaža (ki ni stična oz. gre za skupinsko/transportno)	35 %	65 %

2.8 Minimizacija in prazen prostor (člen 10)

Izdelovalci in uvozniki morajo zagotoviti, da sta masa in prostornina embalaže omejeni na najmanjšo potrebno količino za izpolnjevanje funkcije. Prepovedano je umetno povečevanje zaznanega volumna izdelka (dvojne stene, lažna dna, dodatni ovoji), razen kjer je to funkcionalno nujno – kar je treba dokazati in utemeljiti v tehnični dokumentaciji.

Zahteve glede praznega prostora so časovno in vsebinsko strogo razmejene:

- Od 12. 2. 2028 (Prodajna embalaža): Gospodarski subjekti, ki polnijo prodajno (primarno) embalažo, morajo prazen prostor zmanjšati na najmanjšo možno mero, potrebno za

funkcionalnost in zaščito (člen 24(4)). Za prodajno embalažo ni predpisanega fiksnega odstotkovnega praga.

- Od 1. 1. 2030 (Skupinska, transportna in e-trgovinska embalaža): Delež praznega prostora pri teh vrstah embalaže ne sme presegati 50 % (člen 24(1)). Pri izračunu se ves prostor, zapolnjen s polnilnimi materiali (npr. zračne blazine, mehurčkasta folija, papir, stiropor), šteje kot prazen prostor. Iz obveznosti 50-odstotnega praga so izvzeti subjekti, ki prodajno embalažo uporabljajo neposredno kot embalažo za elektronsko trgovanje, ter embalaža za večkratno uporabo.

Izjeme

- Embalaža za vino, žgane pijače ali obrtne in industrijske izdelke, zaščitene v okviru geografskih označb porekla ali shem kakovosti EU.
- Zasnova embalaže, zaščitena z registriranim modelom pred 11. 2. 2025, če bi minimizacija spremenila njeno novost ali individualni značaj.
- Oblika embalaže, ki je registrirana znamka pred 11. 2. 2025, če bi minimizacija onemogočila razlikovanje blagovne znamke.

Za uveljavljanje teh izjem je treba v tehnični dokumentaciji predložiti dejanske dokaze (npr. rezultate preizkusov, študije, modeliranje ali simulacije), ki utemnjujejo, zakaj bi zmanjšanje mase ali volumna ogrozilo varnost, higieno ali prepoznavnost znamke. Zgolj sklicevanje na številko registracije znamke ali modela ne zadošča.

2.9 Prepovedane oblike embalaže (člen 25, Priloga V)

Od 1. 1. 2030 nekaterih vrst embalaže ne bo več dovoljeno dajati na trg, ker gre za nepotrebno embalažo, za katero obstajajo primernejše alternative. Seznam primerov v Prilogi V ni izčrpen; Komisija bo do 12. 2. 2027 objavila smernice s podrobnejšimi pojasnili in primeri.

Kategorija (Priloga V)	Primer prepovedane embalaže
Nepredelano sveže sadje in zelenjava (pod 1,5 kg)	Plastična embalaža za enkratno uporabo (mreže, vreče, pladnji, posode)
Embalaža v gostinstvu (HORECA) za takojšnjo porabo na mestu	Plastični krožniki, lončki, posodice, vrečke in škatle za enkratno uporabo (pozor: jedilni pribor ni embalaža in se presoja po SUP direktivi)
Miniaturna embalaža v nastanitvenem sektorju	Enkratna embalaža za kozmetične, higienske in toaletne izdelke (stekleničke šamponov in losjonov, ovitki mil), namenjena za individualno rezervacijo (velja za vse materiale, ne le plastiko)
Zelo lahke plastične nosilne vrečke	Plastične vrečke z debelino stene pod 15 mikronov (razen če so potrebne iz higienskih razlogov ali za pakiranje nepredpakiranih vlažnih živil, kot je sveže meso ali ribe, za preprečevanje zavržkov hrane)
Skupinska embalaža na prodajnem mestu	Plastična folija ali skrčljiva folija, ki združuje več prodajnih enot (steklenic, pločevink) z namenom spodbujanja nakupa več kosov (razen če je nujna za lažje ravnanje v logistiki)

Kategorija (Priloga V)	Primer prepovedane embalaže
Embalaža za začimbe, sladkor ipd. v HORECA	Plastična embalaža za enkratno uporabo, ki vsebuje posamezne porcije za priloge, omake, kremo za kavo, sladkor in začimbe (izjema: hrana za s seboj in zdravstveni sektor)

Pomembno: prepoved velja za embalažo, ne za izdelek – izdelek je še vedno mogoče ponuditi brez sporne embalaže ali v drugačni obliki.

2.10 Ponovna uporaba (člen 11, členi 26–33)

Embalaža za večkratno uporabo mora omogočati več zaporednih uporab oziroma kroženj, ne da bi izgubila funkcionalnost (Priloga VI), in mora biti vključena v sistem za ponovno uporabo. Uredba PPWR postavlja tudi zavezujoče cilje ponovne uporabe neposredno gospodarskim subjektom (ne državam). Ob tem pa ločuje zavezujoče cilje za leto 2030 ter cilje za leto 2040, za doseganje katerih si morajo podjetja zgolj »prizadevati«:

Vrsta embalaže	Cilj 2030 (zavezujoč)	Cilj 2040 (prizadevanje)
Transportna embalaža (palete, zaboji, sodi, kanistri, vedra, ipd.)	40 %	70 %
Skupinska embalaža (v obliki škatel)	10 %	25 %
Pijače (alkoholne in brezalkoholne v prodajni embalaži)	10 %	40 %

Za gostinstvo (HORECA) veljajo dodatne obveznosti: od 12. 2. 2027 je treba omogočiti polnjenje lastnih posod potrošnika za hrano/pijačo za s seboj, od 12. 2. 2028 pa ponuditi možnost nakupa v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema ponovne uporabe (od 2030 vsaj 10 % ponudbe).

Uredba PPWR pa predvideva tudi številne izjeme pri doseganju ciljev ponovne uporabe. Ključne so:

- Vsi zavezujoči cilji za transportno in skupinsko embalažo izrecno izključujejo karton in škatle iz valovitega kartona.
- Iz ciljev za pijače so izrecno izvzete hitro pokvarljive pijače, mleko in mlečni izdelki ter žgane pijače.
- Gospodarski subjekti so v celoti izvzeti iz teh ciljev, če v koledarskem letu dajo na trg manj kot 1.000 kg embalaže in hkrati izpolnjujejo pogoje za mikro podjetje.

2.11 Embalaža na biološki osnovi in kompostabilnost (člena 8 in 9)

Uredba PPWR vzpostavlja strogo ločnico med embalažo, namenjeno organskemu predelovanju (kompostiranju), in tisto, ki jo je treba reciklirati snovno. Za plastiko na biološki osnovi trenutno ni zavezujočih ciljev. Evropska komisija bo do 12. februarja 2028 najprej opravila pregled stanja tehnološkega razvoja in okoljske učinkovitosti teh plastik ter po potrebi predložila zakonodajni predlog z zahtevami in cilji. Bo pa od tega datuma dalje na ravni celotne EU industrijska kompostabilnost strogo obvezna izključno za prepustne čajne, kavne ali druge vrečke za napitke ter lepljive nalepke na sadju in zelenjavi. Države članice lahko za določene dodatne vrste embalaže – za neprepustne kavne/čajne kapsule (ki niso iz kovine) ter zelo lahke in lahke plastične nosilne vrečke – predpišejo obvezno kompostabilnost.

3. Embalažna enota, sestavni deli in vrsta embalaže

Pravilna razčlenitev vsakega izdelka na embalažne enote, sestavne dele in vrste embalaže je predpogoj za vse naslednje korake (tehnična dokumentacija, Izjava o skladnosti, sodelovanje z dobavitelji) – od nje je namreč odvisno, katere zahteve iz členov 5–12 veljajo, kdo je zanje odgovoren in koliko izjav o skladnosti je treba pripraviti.

3.1 Ključni pojmi

Pojem	Opredelitev
Embalažna enota (ang. <i>packaging unit</i>)	Enota (fizični kos embalaže), ki vključuje morebitne vgrajene ali ločene sestavne dele in kot celota opravlja funkcije embalaže (npr. steklenica + zamašek + etiketa). Izjava o skladnosti se sicer izda za embalažno enoto kot celoto, vendar se ocena zasnove za recikliranje za vsak njen ločen sestavni del izvede ločeno.
Sestavni del embalaže (ang. <i>packaging component</i>)	Element, ki je del embalaže, pri čemer uredba razlikuje med vgrajenimi in ločenimi sestavnimi deli. Vgrajeni sestavni deli so neločljivo povezani z enoto (npr. lepljena etiketa), ločeni sestavni deli pa so ločeni od glavnega telesa (npr. odstranljiv pokrovček).
Prodajna (primarna) embalaža (ang. <i>sales packaging</i>)	Embalaža, ki skupaj z izdelkom tvori enoto, namenjeno prodaji končnemu uporabniku (npr. jogurtov lonček, škatla za čevlje).
Skupinska (sekundarna) embalaža (ang. <i>grouped packaging</i>)	Embalaža, ki združuje več prodajnih enot (npr. folija okoli šestih plastenk, karton z 12 jogurti).
Transportna (terciarna) embalaža (ang. <i>transport packaging</i>)	Embalaža, zasnovana za lažje ravnanje in prevoz več prodajnih ali skupinskih enot ter za zaščito pred poškodbami (npr. palete, zaboji, sodi). Izrecno izključuje cestne, železniške, ladijske in letalske kontejnerje.
E-trgovinska embalaža (ang. <i>e-commerce packaging</i>)	Posebna oblika transportne embalaže za prodajo na daljavo neposredno končnemu uporabniku. Če se prodajna embalaža uporabi neposredno kot e-trgovinska, je izvzeta iz 50 % omejitve praznega prostora, mora pa še vedno izpolnjevati splošno minimizacijo.

3.2 Zakaj razlikovanje ni le teoretično (praktične posledice)

Pravilna razmejitev embalažnih ravni ima neposredne pravne, finančne in operativne posledice za podjetje:

- Vsaka embalažna enota potrebuje svojo tehnično dokumentacijo in Izjavo o skladnosti – zanjo ni mogoče uporabiti Izjave o skladnosti končnega izdelka, ki se v njej prevaža. To velja tudi za transportno embalažo (npr. paleta ali ovojna folija), vendar to ne pomeni, da jo mora vedno pripraviti podjetje, ki embalažo uporablja: za generično, neoznačeno transportno embalažo (standardne palete, strech folija na kolutu, trakovi) jo pripravi njen fizični proizvajalec, podjetje pa od njega le pridobi in hrani izjavo. Če je taka embalaža opremljena z lastnim imenom ali znamko oziroma izdelana po posebnih specifikacijah podjetja, postane izdelovalec to podjetje samo.
- Za isto embalažno enoto v različnih velikostih (npr. steklenice enake zasnove in materialne sestave v prostorninah 0,33 l in 0,5 l) zadošča ena Izjava o skladnosti, pod pogojem, da so vse različice narejene pri istem dobavitelju, da se vanje pakira enak izdelek in da razlika v velikosti ne vpliva na izpolnjevanje zahtev iz členov 5 do 12 (npr. da se zaradi spremembe dimenzij ne spremeni razred reciklabilnosti, delež praznega prostora ali kakšen drug parameter skladnost).
- Nekaterе zahteve veljajo le za določene ravni ali materiale. Na primer, obvezni deleži reciklata (PCR) veljajo izključno za plastične dele embalaže. Pri tem pa so cilji za stično (živilsko) plastiko (razen PET) zaradi strogih varnostnih omejitev določeni bistveno nižje (10 % do leta 2030) kot za zunanjo transportno ali skupinsko plastiko (35 % do leta 2030).
- Fiksna omejitev praznega prostora (50 %) bo od leta 2030 veljala le za skupinsko, transportno in e-trgovinsko embalažo. Za prodajno (primarno) embalažo fiksni % prag ne velja, temveč se zahteva procesno zmanjšanje praznega prostora na tehnični minimum za zaščito izdelka (velja že od 12. 2. 2028).

Praktični primer razčlenitve

Izdelek: jogurt v plastičnem lončku, pakiran po 4 kosi v skupinsko skrčljivo folijo, 24 takih paketov pa je naloženih na paleti (zaščitene z ovojno folijo in trakovi) za dobavo v trgovino.

- Plastični lonček + aluminijast pokrovček + tiskan rokavček = **1 prodajna (primarna) embalažna enota** (Izjava o skladnosti za to enoto zajema vse tri sestavne dele).
- Skrčljiva folija okoli 4 lončkov jogurta = **skupinska (sekundarna) embalaža** (ločena Izjava o skladnosti).
- Paleta + vmesne kartonske plošče + plastična raztegljiva folija + povezovalni trakovi = **transportna (terciarna) embalaža**. (Ker gre v tem primeru za standardne, neoznačene elemente, Izjavo o skladnosti za vsakega od njih pripravi njegov fizični proizvajalec – podjetje, ki jih uporablja za dobavo, jo le pridobi in hrani. Če bi bili kateri od teh elementov opremljeni z lastnim imenom ali znamko ali izdelani po meri, bi zanje izjavo pripravilo podjetje samo).

3.3 Embalažne kategorije in materiali (Priloga II)

Za namene ocenjevanja reciklabilnosti (razvrščanje v razrede učinkovitosti A, B ali C od 1. 1. 2030) in letnega poročanja o odpadni embalaži Priloga II Uredbe PPWR in pripadajoči izvedbeni akti Komisije določajo natančne embalažne kategorije po materialih. Slovenski predlog nacionalne uredbe uporablja isto delitev za sortirne analize in vodenje evidenc v okviru informacijskega sistema IS PRO:

Material	Značilne kategorije
Plastika	PET (togi), PE/PP/HDPE (togi), folije/prožna plastika, PS/EPS, druga toga plastika, biološko razgradljiva plastika
Papir in karton	Papir/karton (razen kartonske embalaže za pijače) ter kompozitna kartonska embalaža za pijače (npr. Tetra Pak)
Kovine	Aluminij, jeklo
Steklo	Steklena embalaža (vse barve)
Les	Lesena in plutovinasta embalaža (palete, zaboji)
Tekstil in drugo	Tekstilna embalaža, keramika/porcelan in drugi materiali

Kompozitna embalaža (sestavljena iz dveh ali več materialov, ki jih ni mogoče ročno ločiti) se za namene poročanja in izračuna ciljev recikliranja razvrsti po posameznih materialih skladno z izvedbenimi akti Komisije.

Pomembno pravilo: Če kateri koli material predstavlja nepomemben del embalažne enote (manj kot 5 % njene skupne mase), se takšna enota ne šteje za kompozitno embalažo, pač pa se obravnava kot monomaterial. Pri določanju tega 5-odstotnega praga se ne upoštevajo etikete, laki, premazi, barve, tiskarska črnila in lepila.

4. Priprava tehnične dokumentacije

Tehnična dokumentacija (Priloga VII) je dokazno gradivo, na podlagi katerega izdelovalec podpiše Izjavo o skladnosti (glej del 5). Obveznost njene priprave nastopi za vse embalažne enote, dane na trg od 12. 8. 2026, poteka pa po postopku notranjega nadzora proizvodnje (Modul A - samodeklaracija).

Obveznost priprave tehnične dokumentacije velja izključno za izdelovalca in je **ni mogoče prenesti** na dobavitelja ali pooblaščenega zastopnika. Lahko pa se s pisnim pooblastilom prenese njena hramba in dolžnost predložitve organu za nadzor trga.

4.1 Pet obveznih delov tehnične dokumentacije (Priloga VII)

Del tehnične mape	Obvezna vsebina po Prilogi VII	Praktični vir podatkov v podjetju
1. Splošni opis in namen	Splošni opis embalažne enote in njenega predvidenega namena, identifikacija tipa (št. tipa/serije) ter opredelitev ravni (prodajna, skupinska, transportna ali e-trgovinska).	Interni podatki o izdelku, tehnična specifikacija naročila.
2. Zasnova, načrti in materiali	Konceptualna zasnova, proizvodne skice/risbe in specifikacija materialov vseh sestavnih delov (npr. pokrovček, etiketa, lepilo, tiskarska črnila).	Tehnična specifikacija dobavitelja embalaže ali embalažnih materialov (glejte del 6).
3. Uporabljeni standardi in specifikacije	Seznam harmoniziranih standardov, skupnih specifikacij ali drugih tehničnih rešitev, uporabljenih za dokazovanje skladnosti s členi 5–12.	Izjava o skladnosti embalaže dobavitelja, poročila o preizkušanju od dobavitelja, laboratorijska poročila, pravna/tehnična služba.
4. Rezultati ocen, izračunov in preizkusov	Rezultati analiz PFAS in težkih kovin, ocena minimizacije (Priloga IV), razred reciklabilnosti (Priloga II), delež PCR v plastiki, dokazi za morebitne izjeme (GI, zaščiten model/znamka).	Laboratorijska testna poročila (npr. ICP-OES za težke kovine), interni izračuni praznega prostora, certifikati dobavitelja.
5. Izjava EU o skladnosti	Podpisana Izjava o skladnosti za to embalažno enoto (glejte del 5) kot zaključni element datoteke.	Pripravi izdelovalec.

4.2 Pravilo »En embalažni tip = Ena tehnična mapa«

Tehnična dokumentacija se pripravi za vsak embalažni tip (format/serijo) posebej – ne za splošno družino izdelkov in ne za posamezen sestavni del ločeno (bodisi pokrovček ali etiketo posebej). Embalažni tip je definiran kot embalažna enota, ki ima **enake lastnosti** (enako materialno sestavo, dimenzije, težo, premaze) **IN vsebuje enak pakirani izdelek**, ki ga mora zaščititi.

Pri tem je pomembno vedeti:

- Če so embalažne enote različnih velikosti izdelane iz popolnoma enakih materialov, vsebujejo enak izdelek, so narejene pri istem dobavitelju in razlika v dimenzijah ne vpliva na izpolnjevanje nobene od zahtev iz členov 5–12, se lahko pripravi enotna tehnična mapa.
- Če je fizična embalaža popolnoma identična, vsebina (pakirani izdelek) pa se razlikuje, gre za različen embalažni tip, ki zahteva ločeno tehnično mapo in Izjavo o skladnosti. Različni izdelki imajo različen volumen in potrebe po zaščiti, kar neposredno vpliva na oceno minimizacije in praznega prostora (npr. pakiranje različnih količin izdelka v enako škatlo hitro pomeni neskladnost zaradi prevelikega praznega prostora).

- Če se embalažne enote razlikujejo po materialni sestavi, zasnovi ali izpolnjevanju zahtev (npr. drugačna teža, drugačen delež PCR), je obvezna ločena tehnična mapa za vsak tip.
- Transportna embalaža (palete, ovoji, jermeni) potrebuje svojo tehnično mapo, vendar jo za generično, neoznačeno transportno embalažo praviloma pripravi njen fizični izdelovalec, ne podjetje, ki jo zgolj kupi in uporabi.

4.3 Hramba in vzdrževanje dokumentacije

Hramba in vzdrževanje tehnične dokumentacije ter izjav o skladnosti sta dolgoročni pravni obveznosti izdelovalca (in uvoznika), ki zahtevata sistematičen nadzor.

Vrsta embalaže	Rok hrambe od datuma, ko je dana na trg
Embalaža za enkratno uporabo	5 let
Embalaža za večkratno uporabo	10 let

Pomembno opozorilo o arhiviranju: V primeru spremembe embalaže je treba pripraviti novo različico dokumentov, obenem pa vse pretekle različice (verzije) hraniti celotno obdobje hrambe (5 ali 10 let) od trenutka, ko so se te stare različice nazadnje uporabljale na trgu.

Dokumentacijo je treba na obrazloženo zahtevo organa za nadzor trga predložiti najpozneje v 10 dneh, v elektronski obliki, na zahtevo pa tudi v papirni obliki. V Sloveniji bo glede na predlog Uredbe o skupnih pravilih za izvajanje sistema PRO in o izvajanju Uredbe (EU) o embalaži in odpadni embalaži za nadzor nad dajanjem embalaže na trg zadolžen Tržni inšpektorat RS, za nadzor nad snovmi in PFAS v embalaži za stik z živili pa Zdravstveni inšpektorat RS.

Izdelovalec mora zagotoviti tudi postopke za ohranjanje skladnosti serijske proizvodnje. Vsaka sprememba v sestavi materiala, teži ali dimenzijah embalaže ter sprememba harmoniziranih standardov zahteva ponovni pregled, posodobitev tehnične mape ter izdajo nove različice Izjave o skladnosti.

5. Priprava Izjave EU o skladnosti

Izjava o skladnosti (*Declaration of Conformity, DoC*) je uradna pisna samodeklaracija, s katero izdelovalec pod lastno izključno odgovornostjo potrdi, da embalaža izpolnjuje vse zahteve iz členov 5–12 Uredbe PPWR. Obliko, vzorčno strukturo in obvezno vsebino Izjave o skladnosti določa Priloga VIII.

Obveznosti priprave in podpisa Izjave o skladnosti ter priprave tehnične dokumentacije ni mogoče prenesti na pooblaščenega zastopnika – oba dokumenta mora obvezno pripraviti izdelovalec sam. Pooblaščen zastopnik lahko na podlagi pisnega pooblastila v imenu izdelovalca le **hrani** Izjavo o skladnosti in tehnično dokumentacijo ter ju daje na voljo nacionalnim organom za nadzor trga. Celotna pravna odgovornost za skladnost embalaže v vsakem primeru ostaja izključno na izdelovalcu.

V skladu s 3. členom slovenskega predloga Uredbe o skupnih pravilih za izvajanje sistema PRO in o izvajanju Uredbe (EU) o embalaži in odpadni embalaži mora biti Izjava o skladnosti **obvezno pripravljena v slovenskem jeziku**.

5.1 Devet obveznih elementov izjave (Priloga VIII)

#	Element	Praktični namig in vsebina
1	Številka (<i>edinstvena identifikacijska oznaka embalaže</i>)	Enotna serijska številka, številka tipa ali serije, ki jo določi izdelovalec in mora biti natisnjena na embalaži ali navedena v spremnih listinah za namen sledljivosti.
2	Ime in naslov izdelovalca (<i>ter po potrebi njegovega pooblaščenega zastopnika</i>)	Uradni naziv podjetja in poštni naslov, ki se morata popolnoma ujemati s podatki na embalaži.
3	Izjava o izključni odgovornosti	Standardna pravna formulacija: »Za izdajo te izjave o skladnosti je odgovoren izključno izdelovalec.«
4	Predmet izjave (<i>opis embalaže za sledljivost</i>)	Opis embalažnega tipa (vrsta embalaže, materiali, lahko tudi dimenzija in teža) – toliko natančno, da se lahko fizični kos embalaže ob pregledu poveže s pripadajočo izjavo.
5	Skladnost s harmonizacijsko zakonodajo EU	Izrecna izjava o skladnosti z Uredbo (EU) 2025/40 (PPWR) ter sklici na druge akte, če veljajo (npr. REACH, Uredba (ES) št. 1935/2004 za stik z živili,...).
6	Sklici na uporabljene standarde in skupne ter tehnične specifikacije	Navedba harmoniziranih standardov, ki služijo kot dokaz skladnosti (v prehodnem obdobju se obvezno sklicujte na <i>EN 13428:2004</i> za minimizacijo in <i>EN 13430:2004</i> za reciklabilnost). Za vsebnost težkih kovin mora biti naveden podatek o uporabljenem standardu in metodi testiranja.
7	Priglašeni organ (Notified Body) (<i>kadar je ustrezno</i>)	Ime, naslov in številka organa ter podrobnosti o izvedenih postopkih in potrdilih. Ker pri Modulu A (notranji nadzor) sodelovanje priglašene organa ni obvezno, se to polje označi z »N/A« (<i>ni relevantno</i>), vendar mora ostati del strukture.
8	Dodatne informacije	Neposreden sklic na tehnično dokumentacijo (oznaka mape, različica/verzija in datum). <i>Primer zapisa: Tehnična dokumentacija, potrebna za dokazovanje skladnosti, je zbrana in shranjena v tehnični mapi pod referenco [TD-DoC-2026-001, različica 1.0, z dne DD/MM/LLLL].</i>
9	Podpis odgovorne osebe	Izjava »Podpisano za in v imenu [podjetje]«, kraj in datum izdaje (ki mora ustrezati datumu zaključka ocene), ime, funkcija ter lastnoročni podpis pooblaščenega osebe (odgovorne za skladnost embalaže).

5.2 Ena izjava – za katero enoto?

Pri izdajanju izjav o skladnosti je pomembno naslednje:

- Izjava o skladnosti (se pripravi in izda za **celotno embalažno enoto kot funkcionalno celoto** (npr. skupaj za plastenko, zamašek in etiketo). Priprava ločenih pravnih izjav za vsak posamezen sestavni del ni potrebna, se pa mora v tehnični dokumentaciji v ozadju ocena zasnove za recikliranje (prihodnja zahteva) izvesti ločeno po sestavnih delih.
- Za embalažo popolnoma enake zasnove in materialne sestave, izdelane pri istem dobavitelju, a različnih velikosti (npr. steklenice enake oblike v prostorninah 0,33 l in 0,5 l), **zadošča ena skupna Izjava o skladnosti, vendar le pod pogojem, da vsebuje enak izdelek**. Različni pakirani izdelki namreč spremenijo oceno minimizacije (teže in prostornine po členu 10) ter izračun praznega prostora (po členu 24), kar pravno zahteva ločeno tehnično mapo in ločeno izjavo.
- Transportni in logistični elementi (npr. palete, raztegljive folije, trakovi in jermeni) se štejejo za samostojne embalažne enote in **niso izvzeti** (glejte 3.2). Zanje je treba pripraviti ločeno oceno skladnosti in izjavo.
- Če za pakirani izdelek ali njegovo embalažo velja več aktov EU, ki zahtevajo Izjavo o skladnosti (npr. Uredba (ES) št. 1935/2004 za materiale v stiku z živilii), se lahko pripravi **enotna Izjava EU o skladnosti**. Ta se lahko predloži kot enoten dokument ali kot dosje posameznih izjav. **Pomembno opozorilo:** če je izbran enoten dokument, morata biti ocena skladnosti za pakirani izdelek in ocena za embalažo še vedno izvedeni povsem ločeno ter v dokumentu jasno razmejeni.

5.3 Kdo lahko zahteva DoC in kdaj jo je treba revidirati

Izjava o skladnosti in krovna tehnična dokumentacija predstavljata živ vir dokazovanja skladnosti podjetja skozi celoten življenjski cikel embalaže, pri čemer se predhodno ne vlagata ali priglašata pri državnih organih. Izdelovalec ali uvoznik ju mora varno hraniti v svojem arhivu in ju predložiti izključno na uradno zahtevo organov za nadzor trga, pri čemer rok za predložitev celotne dokumentacije znaša **najkasneje 10 dni od prejema poziva**.

Izjavo o skladnosti in pripadajočo tehnično mapo je treba **obvezno revidirati, posodobiti ter ponovno izdati z novo različico (verzijo)**, kadar koli pride do spremembe v zasnovi, materialni sestavi, teži ali dimenzijah embalaže, ob spremembi dobaviteljev, harmoniziranih standardov ali skupnih tehničnih specifikacij, na katere se izjava sklicuje, ali če izdelovalec sam zazna kakršna koli odstopanja, ki bi lahko vplivala na skladnost serijske proizvodnje.

Pri poslovanju na trgu velja stroga ločnica med dokumenti, ki se razkrivajo drugim distributerjem v dobavni verigi, in tistimi, ki so namenjeni izključno nadzornim organom. Distributerji v dobavni verigi imajo po členu 19(2) Uredbe PPWR zakonsko dolžnost preveriti, ali je embalaža opremljena z Izjavo o skladnosti. Izdelovalec je zato distributerjem dolžan omogočiti vpogled v podpisano Izjavo o skladnosti, da lahko ti izpolnijo svoje obveznosti. Distributerji pa v skladu s členom 19(4) pridobljene informacije (vključno z Izjavo o skladnosti) smejo uporabljati izključno za preverjanje skladnosti in jih ne smejo zlorabljati v komercialne namene. Izdelovalec distributerjem ni dolžan razkriti celotne tehnične dokumentacije, saj ta vsebuje strogo varovane poslovne skrivnosti (npr. podrobne skice, recepture materialov ali interna testna poročila). Celotno tehnično dokumentacijo je treba predložiti izključno uradnemu organu za nadzor trga, in sicer v okviru uradnega inšpekcijskega postopka.

6. Sodelovanje z dobavitelji embalaže in preverjanje podatkov

Izdelovalec je pravno odgovoren za skladnost embalaže, ki jo daje na trg, čeprav sam pogosto ne proizvaja vseh sestavnih delov. Člen 16 Uredbe PPWR zato **dobavitelje embalaže in embalažnih materialov neposredno zavezuje, da izdelovalcu zagotovijo vse informacije in dokumentacijo, potrebno za dokazovanje skladnosti – vključno z ustreznimi deli tehnične dokumentacije iz Priloge VII.** Dobavitelj tega po zakonu ne sme odkloniti.

6.1 Katere podatke potrebuje izdelovalec od dobavitelja?

Sklop podatkov	Kaj konkretno zahtevati od dobavitelja	Zakonodajna podlaga in prehodna pravila
Materialna sestava	Natančna snovna sestava po vseh sestavnih delih (osnovni material, aditivi, lepila, tiskarske barve, laki, premazi) za vsak embalažni tip.	Pravilo 5 % za kompozite: Če delež posameznega materiala predstavlja manj kot 5 % skupne mase enote, se ta ne šteje za kompozitno embalažo.
Konceptualna zasnova in proizvodne risbe	Konceptualna zasnova, proizvodne skice, risbe, opisi in tehnična pojasnila za sestavne dele, ki jih dobavlja. Dimenzije in masa.	Sledljivost fizične embalaže z dokumentacijo.
Rezultati testiranj snovi	Laboratorijska poročila o vsebnosti štirih težkih kovin (Pb, Cd, Hg, Cr VI) z navedenimi vrednostmi, ki ne smejo presegati skupaj 100 mg/kg. Za embalažo v stiku z živili: poročila o testiranju PFAS.	Za testiranje PFAS EK priporoča tristopenjski analitični pristop. Prva stopnja obsega merjenje skupnega fluora (TF), pri čemer vrednost pod 50 mg/kg že potrjuje skladnost celotnega vzorca. Če je ta meja presežena, se v drugi stopnji s pirolizo-GC/MS določi delež organskega fluora (skladen pod 50 mg/kg), v tretji stopnji pa se z analizo TOP preveri skladnost z nizkima mejama 25 µg/kg in 250 µg/kg. Po ugotovitvah Evropske komisije vsak vzorec, ki uspešno prestane že prvo stopnjo (TF pod 50 mg/kg), avtomatično izpolnjuje tudi strožje pogoje preostalih dveh stopenj.
Ocena reciklabilnosti	Podatki o združljivosti materialov, aditivov, lepil in barv z obstoječimi tokovi sortiranja in recikliranja, potrebnimi za oceno zasnove za recikliranje.	Prehodno obdobje: Izdelovalec od dobavitelja potrebuje jasno razvidno skladnost z zahtevami glede reciklabilnosti po standardu <i>EN 13430:2004</i> . Od 1. 1. 2030 bodo dovoljeni le razredi A, B ali C.

Sklop podatkov	Kaj konkretno zahtevati od dobavitelja	Zakonodajna podlaga in prehodna pravila
Delež recikliranega materiala (PCR)	Delež popotrošniškega recikliranega materiala (PCR) v plastičnih delih embalaže na letni ravni.	Zahteva glede obveznega deleža reciklata nastopi s 1. 1. 2030. Izjema <5 % mase: Cilji minimalnega deleža PCR se ne uporabljajo za plastične dele, ki predstavljajo manj kot 5 % skupne mase celotne embalažne enote.
Podatki za oceno minimizacije	Natančna teža (masa) in prostornina embalažnih delov ter tehnična utemeljitev minimalne debeline stene (skladno s Prilogo IV).	Prehodno obdobje: Izdelovalec potrebuje dokazilo o skladnosti z zahtevami glede minimizacije po standardu <i>EN 13428:2004</i> . Veljajo izjeme za modele/znamke, zaščitene pred 11. 2. 2025.

6.2 Kaj, če dobavitelj podatkov ne zagotovi?

Izdelovalec ostane pravno odgovoren za skladnost embalaže tudi, če dobavitelj ne sodeluje – mora si po najboljših močeh prizadevati pridobiti manjkajoče podatke (npr. od prejšnjega dobavitelja, njegovega pravnega naslednika ali z lastno oceno oziroma testiranjem).

Izjema velja, kadar je izdelovalec mikro podjetje: v tem primeru (skladno s členom 15(12) Uredbe PPWR) obveznost priprave tehnične dokumentacije preide na dobavitelja embalaže, **vendar LE pod pogojem, da se ta dobavitelj nahaja v isti državi članici EU.** V tem primeru se ta dobavitelj za namene skladnosti pravno šteje za izdelovalca. Če se dobavitelj embalaže mikro podjetju nahaja v drugi državi EU ali izven EU (npr. na Kitajskem, v Turčiji, ZDA ali Veliki Britaniji), ta izjema ne velja.

Sankcije za dobavitelje in izdelovalce po predlogu slovenske Uredbe o skupnih pravilih za izvajanje sistema PRO in o izvajanju Uredbe (EU) o embalaži in odpadni embalaži

Dobavitelj embalaže, ki izdelovalcu ne zagotovi zahtevanih informacij po 16. členu PPWR: **3.000–40.000 EUR** (pravna oseba), 2.000–15.000 EUR (s. p.), 1.200–4.000 EUR (odgovorna oseba).

Izdelovalec (ali uvoznik), ki da na trg embalažo brez tehnične dokumentacije ali Izjave o skladnosti (15. člen PPWR): **3.000–40.000 EUR** (pravna oseba), 2.000–15.000 EUR (s. p.), 1.200–4.000 EUR (odgovorna oseba).

Pooblaščen zastopnik, ki v imenu proizvajalca ne hrani dokumentacije ali je na zahtevo ne predloži nadzornemu organu: **3.000–40.000 EUR** (pravna oseba), 2.000–15.000 EUR (s. p.), 1.200–4.000 EUR (odgovorna oseba).

6.3 Praktičen proces zbiranja podatkov

- Priporočljivo je pripraviti standardiziran tehnični vprašalnik za dobavitelje. Jasno strukturirane tabele z vnaprej določenimi zakonskimi pragovi (mejne vrednosti za PFAS, težke kovine, zahteve po reciklabilnosti) in roki praviloma prinesejo hitrejša in popolnejša odgovore kot splošna elektronska sporočila.
- Za vsak embalažni tip je priporočljivo voditi natančno tehnično mapo. Gospodarski subjekti morajo organom za nadzor trga na zahtevo vedno omogočiti identifikacijo dobavitelja, ki je embalažo dobavil.
- Kvantitativna kemijska testiranja na PFAS (zlasti specifične metode, kot so ciljne analize do 25 ppb) v specializiranih laboratorijih trajajo več tednov. Priporočljivo je testiranja naročiti pravočasno, saj brez teh poročil Izjave o skladnosti ni mogoče pravno veljavno podpisati.
- Dobavitelji izven EU pogosto niso seznanjeni s specifičnimi zahtevami evropske Uredbe PPWR. Uvozniki so pravno zavezani zagotoviti, da je bil celoten postopek ugotavljanja skladnosti izveden pravilno in da je tehnična dokumentacija na voljo. Dobaviteljem izven EU je priporočljivo posredovati podrobna pojasnila in po potrebi skleniti pogodbe o nerazkritju podatkov (NDA), da lahko brez strahu pred izgubo industrijske lastnine predložijo podrobne risbe in snovne sestave.

Dodatki

Kontrolni seznam

Preden se tehnična mapa dokončno potrdi in Izjava EU o skladnosti podpiše za posamezen embalažni tip, je priporočljivo preveriti naslednje točke:

- **Je vloga podjetja (izdelovalec, uvoznik, distributer, dobavitelj, proizvajalec) pravilno opredeljena** – glejte pravne obveznosti v delu 1 priročnika?
- **Je embalaža pravilno razčlenjena na embalažne enote, sestavne dele in vrsto embalaže** – glejte pravila v delu 3?
- **Ali so od dobavitelja embalaže pridobljeni vsi potrebni podatki (podpisane izjave, tehnični listi in laboratorijski testi o sestavi materialov ter odsotnosti PFAS in težkih kovin), iz katerih je jasno razvidno, da se nanašajo na embalažo, ki jo podjetje dejansko uporablja** – glejte navodila za sodelovanje v delu 6?
- **Ali je mapa pripravljena za točno določen embalažni tip (ne za družino izdelkov)?**
- **Ali je določen rok hrambe glede na to, ali gre za embalažo za enkratno ali večkratno uporabo?**

Najpogostejše težave in napake pri izvajanju PPWR

- **Zamenjava vlog:** Številni distributerji ali uvozniki napačno menijo, da so le »posredniki« in da je za skladnost odgovoren fizični proizvajalec embalaže. Vendar skladno s členom 3(1), točka (13)(a) in členom 21 vsak uvoznik ali distributer, ki da embalažo ali pakiran izdelek na trg pod lastnim imenom ali blagovno znamko, pravno prevzame vlogo izdelovalca.
- **Zmotno prepričanje o neobstoju obveznosti za mikro podjetja:** Uredba PPWR ne pozna splošne izjeme glede na velikost podjetja. Mikro podjetja (manj kot 10 zaposlenih in pod 2 mio. EUR prometa) morajo dajati na trg izključno skladno embalažo, ki ustreza vsem snovnim prepovedim (težke kovine, PFAS). Edina izjema zanje je, da se obveznost priprave tehnične dokumentacije in Izjave o skladnosti prenese na njihovega dobavitelja, vendar le, če se ta dobavitelj nahaja znotraj iste države članice EU (npr. oba v Sloveniji). Če mikro podjetje kupuje embalažo iz druge države EU ali izven EU, mora celotno dokumentacijo pripraviti samo.
- **Namestitev oznake CE na embalažo:** Skladnost embalaže s PPWR se dokazuje izključno z Izjavo EU o skladnosti. Oznaka CE na embalaži se ne sme uporabiti za označevanje skladnosti s PPWR. Na embalaži je CE oznaka dovoljena le, če to zahteva zakonodaja za pakirani izdelek v njej (npr. igrače, medicinski pripomočki), sicer gre za zavajanje potrošnika.
- **Zanašanje na splošne izjave dobaviteljev:** Ob inšpekcijskem nadzoru ne zadošča zgolj splošna podpisana izjava dobavitelja o skladnosti. Tehnična dokumentacija mora vsebovati dejanska laboratorijska poročila o preizkušanju (npr. ICP-OES teste za težke kovine pod 100 mg/kg ter poročila o PFAS analitiki za stik z živili).
- **Ignoriranje transportne in logistične embalaže:** Podjetja pogosto skrbno uredijo dokumentacijo za prodajno embalažo, popolnoma pa spregledajo logistične elemente (lesene palete, raztegljive folije, povezovalne trakove, jermene), ki po pravilih iz dela 3.2 niso izvzeti iz obveznosti priprave tehnične dokumentacije in Izjave o skladnosti.
- **Slepo čakanje na harmonizirane oznake EU:** Številna podjetja odlašajo s prilagoditvijo oblikovanja embalaže, češ da izvedbeni akti Komisije za oznake za ločeno zbiranje (člen 12) še niso sprejeti. Čeprav roki za obvezno označevanje začnejo teči šele 24 mesecev po njihovem sprejemu, morajo podjetja že danes spremljati objave izvedbenih aktov, saj bo čas za preoblikovanje tisočih artiklov v portfelju izjemno kratek.

Najpogostejše težave in napake pri izdaji Izjave EU o skladnosti

- **Izjava o skladnosti izdana za celotno družino izdelkov namesto za specifičen embalažni tip:** Izjava o skladnosti mora biti pripravljena za točno določen embalažni tip (torej specifično kombinacijo materiala, teže, dimenzij in pakiranega izdelka). Izjava npr. ne more pokrivati celotne »družine kozmetičnih krem«, če so te pakirane v različne velikosti lončkov ali vsebujejo kreme z različno kemijsko sestavo, saj vsebina neposredno vpliva na oceno minimizacije in praznega prostora.

- **Neusklajenost podatkov med DoC in tehnično dokumentacijo:** Vsaka trditev v Izjavi o skladnosti mora imeti neposredno, kvantitativno in kemijsko dokazljivo kritje v tehnični mapi v ozadju.
- **Neažuriranje izjave po spremembah v proizvodnji:** Če podjetje spremeni dobavitelja zamaškov, vrsto lepila, tiskarsko črnilo ali zmanjša debelino stene embalaže, izvirna Izjava o skladnosti pravno preneha veljati. Vsaka takšna sprememba zahteva ponovno oceno skladnosti, posodobitev tehnične mape (v2) in izdajo nove, posodobljene različice izjave z novim datumom.
- **Podpis s strani nepooblaščenih oseb:** Podpisnik Izjave o skladnosti s svojim podpisom prevzema polno kazensko in odškodninsko odgovornost za podjetje. Podpisnik mora biti zakoniti zastopnik podjetja ali oseba, ki jo je poslovodstvo izrecno in pisno pooblastilo za podpisovanje izjav o skladnosti izdelkov in embalaže.
- **Manjkajoča referenca na PPWR:** Priloga VIII (točka 5) izrecno zahteva, da mora Izjava o skladnosti vsebovati potrdilo o skladnosti z ustrezno usklajevalno zakonodajo Unije. Izpustitev izrecnega sklica na Uredbo (EU) 2025/40 (PPWR) pomeni, da dokument ni pravno popoln, kar se v primeru inšpekcijskega nadzora šteje za formalno neskladnost po členu 62(1)(b).
- **Podpis brez reference na obstoječo tehnično dokumentacijo:** Podpisnik na Izjavi o skladnosti pravno jamči za skladnost, vendar mora biti to jamstvo neposredno povezano s tehničnimi dokazi. Izjava o skladnosti mora v točki 8 (Dodatne informacije) obvezno vsebovati neposreden sklic na referenčno oznako, različico (verzijo) in datum izdaje pripadajoče tehnične mape, v kateri so shranjena laboratorijska poročila.

Viri

UREDBA (EU) 2025/40 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 19. decembra 2024 o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive (EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES.

ANNEX to the Communication to the Commission Approval of the draft Commission Notice on the Guidance document for Regulation (EU) 2025/40 on packaging and packaging waste.

Packaging and Packaging Waste Regulation (PPWR) Frequently Asked Questions, EUROPEAN COMMISSION, Directorate-General for Environment, August 2026.

UREDBA O SKUPNIH PRAVILIH ZA IZVAJANJE SISTEMA PRO IN O IZVAJANJU UREDBE (EU) O EMBALAŽI IN ODPADNI EMBALAŽI, PREDLOG, EVA: 2026-2570-0047.

Potrebujete pomoč pri izpolnjevanju zahtev PPWR?

Potrebujete pomoč pri izpolnjevanju zahtev PPWR?, pomoč pri določitvi vaše vloge po PPWR, pripravo na nove obveznosti in podporo pri zagotavljanju skladnosti embalaže se lahko obrnete navstopne točke, namenjene mikro, malim in srednje velikim podjetjem v okviru Slovenskega centra za krožno gospodarstvo (SCKG).

Vstopne točke so namenjene podpori podjetjem pri razumevanju zahtev, pripravi na nove obveznosti ter prehodu na bolj krožne poslovne modele.

[Več informacij: www.sckg.si/sl/vstopne-tocke/](http://www.sckg.si/sl/vstopne-tocke/)

Pravočasna priprava je pomembna – PPWR namreč ne spreminja le pravil o odpadni embalaži, temveč postopoma spreminja tudi način, kako mora biti embalaža zasnovana, dokumentirana in dana na evropski trg.